

BISKUP BIELSKO-ŻYWIECKI
ROMAN PINDEL

KOPIA

Bielsko-Biała, dnia 27 czerwca 2018 r.

L. dz. 1133/2018

**ŻYCIE RODZI SIĘ Z ŻYCIA.
ZAŁOŻENIA EWANGELIZACYJNO-KATECHUMENALNEGO PRZYGOTOWANIA DO BIERZMOWANIA
W DIECEZJI BIELSKO-ŻYWIECKIEJ**

WPROWADZENIE

Sobór Watykański II w *Konstytucji Dogmatycznej o Kościele* naucza, że wierni „przez sakrament bierzmowania jeszcze ściślej wiążą się z Kościołem, otrzymują szczególną moc Ducha Świętego i w ten sposób jeszcze mocniej zobowiązani są, jako prawdziwi świadkowie Chrystusowi, do szerzenia wiary słowem i uczynkiem oraz bronięcia jej” (KK 11). Oznacza to, że łaska sakramentu bierzmowania i odpowiednie przygotowanie do niego są niezbędne w rozwoju osobistej wiary.

„*Uwierzyliśmy miłości Boga* — tak chrześcijanin może wyrazić podstawową opcję swego życia. U początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, jest natomiast spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie” (*Deus Caritas est*, 1).

Poziom osobistej wiary i życia religijnego kandydatów, ich dojrzałość, wolność, zdolność do budowania relacji są bardzo zróżnicowane. Niejednokrotnie wielu z nich brakuje osobistego doświadczenia Boga i Jego działania w życiu, zrozumienia znaczenia modlitwy i wspólnoty wzrostu w wierze.

Wobec tego każdy kandydat do bierzmowania potrzebuje odpowiedniego przygotowania by móc wejść na drogę wiary płynącej z osobistego wyboru.

EWANGELIZACYJNY CHARAKTER PRZYGOTOWANIA DO BIERZMOWANIA

§ 1

Przygotowanie do sakramentu bierzmowania ma charakter ewangelizacyjny (kerygmaticzny), na wzór katechumenatu. Oznacza to konieczność stopniowego wprowadzania w wiarę i osobistego uznania poszczególnych elementów kerygmatu: doświadczenie darmowej i bezwarunkowej miłości Bożej, uznanie własnej grzeszności, przyjęcie zbawienia w Jezusie Chrystusie, wybór Jezusa jako Pana i Zbawiciela. Nie wystarczy tego przyjąć samym rozumem, ale również sercem i wolą.

§ 2

Owocem przyjęcia kerygmatu jest napełnienie Duchem Świętym oraz pragnienie trwania w żywej wspólnocie Kościoła, w której jest się wciąż karmionym Słowem, umacnianym sakramentami i formowanym, ku większej dojrzałości chrześcijańskiej.

§ 3

Ponieważ ewangelizacja jest prowadzona w Kościele i stanowi zaproszenie do zaangażowania się w jego wzrost, konieczne jest tworzenie żywej wspólnoty młodych, którzy uwierzyli i pragną zaangażować się w głoszenie Ewangelii, posługę, modlitwę, czy inną aktywność wynikającą z żywej wiary.

Konieczne jest tworzenie zespołów prowadzących spotkania dla młodzieży. Niezbędnym elementem staje się osobiste świadectwo życia i wiary osób świadomie żyjących Ewangelią, szczególnie wiernych świeckich.

§ 4

Aby pracy z młodzieżą nadać charakter ewangelizacyjny konieczne jest:

1. Uczestnictwo kandydatów w przynajmniej trzydniowych rekolekcjach (kursach) ewangelizacyjnych w oparciu o materiały zaopiniowane przez Wydział Katechetyczny.
2. Przeżycie celebracji ewangelizacyjnych (dynamik), których celem jest pomoc w podjęciu decyzji wiary.
3. Głoszenie konferencji na spotkaniach ogólnych kandydatów
4. Organizowanie spotkań w małych grupach (optymalnie 8-12 osób) pod przewodnictwem animatora.

KATECHUMENALNY CHARAKTER PRZYGOTOWANIA DO BIERZMOWANIA

§ 5

Ewangelizacja otwiera uczestników na przyjęcie treści katechumenalnych (podstawowe prawdy wiary, fundamenty moralności i duchowości chrześcijańskiej). Może je przyjąć tylko człowiek zewangelizowany.

§ 6

Przygotowanie do bierzmowania dokonuje się w ramach katechez prowadzących do świadomego udziału w liturgii sakramentu.

DALSZA FORMACJA PO BIERZMOWANIU

§ 7

Naturalną konsekwencją skutecznego katechumenatu jest potrzeba kontynuowania formacji po bierzmowaniu. W pracy z młodzieżą należy przewidzieć kilka spotkań po przyjęciu sakramentu.

Celem spotkań jest również zachęcenie uczestników do dalszej formacji w grupie przyparafialnej i zaangażowanie w życie parafii.

PRZYGOTOWANIE PROWADZĄCYCH

§ 8

Odpowiedzialnym za proces przygotowania do sakramentu bierzmowania jest proboszcz parafii, który powołuje zespół prowadzących, składający się z księdza/księży oraz osób świeckich.

§ 9

Osoby prowadzące spotkania w małych grupach (animatorzy) winni mieć odpowiednią formację wiary, uczestniczyć w życiu Kościoła oraz posiadać rekomendację proboszcza. Odpowiednie przygotowanie do tej posługi dokonuje się poprzez udział w Studium Animatora Parafialnego, realizowanego na podstawie ustaleń Wydziału Katechetycznego. Studium obejmuje zajęcia ewangelizacyjne, wykłady z teologii, filozofii, psychologii i pedagogiki grup oraz stosowne warsztaty. Trwa ono 3 semestry (spotkania raz w miesiącu).

§ 10

Osoby formujące się dłuższy czas we wspólnocie (Ruch Światło-Życie, szkoły ewangelizacji, odnowa w Duchu Świętym, neokatechumenat itp.) mogą być dopuszczone do jednosemestralnej Szkoły Animatora, obejmującej podstawowe zagadnienia z teologii dogmatycznej, eklezjologii, nauk biblijnych i duchowości chrześcijańskiej.

§ 11

Oprócz uczestnictwa w Studium Animatora Parafialnego kandydaci są zobowiązani do udziału w rekolekcjach czy kursach ewangelizacyjnych.

§ 12

Przedstawiona wyżej wizja pracy z młodzieżą zakłada czynne zaangażowanie duszpasterzy i innych osób prowadzących przygotowania. Zachęca się kapłanów do uczestnictwa w dniach skupienia, kongregacjach, rekolekcjach kapłańskich podejmujących temat: osobistego nawrócenia, potrzeby kerygmatu i nowej ewangelizacji.

WSKAZANIA DO REALIZACJI

§ 13

Pomocą w pracy z młodzieżą według powyższych wskazań jest rekomendowany przez Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej program „Młodzi na Progu”, obejmujący 22 spotkania. W odpowiednim czasie, dla animatorów gotowych do podjęcia posługi, będą przeprowadzone jednodniowe warsztaty tego programu. Alternatywne programy, wyraźnie kerygmatyczne, powinny mieć wspomniany wcześniej potrójny charakter (ewangelizacyjny, katechumenalny i zapraszający do dalszej formacji) oraz mieć akceptację Wydziału Katechetycznego.

§ 14

Przyjęcie bierzmowania odbywa się po Świątach Wielkanocnych (klasa ósma szkoły podstawowej) lub jesienią (klasa pierwsza szkoły ponadpodstawowej). W związku z tym optymalnym czasem rozpoczęcia przygotowania do tego sakramentu jest początek klasy ósmej szkoły podstawowej.

§ 15

Przygotowanie do bierzmowania nie może być jedynie przekazem wiedzy religijnej (zadanie to spełnia katecheza szkolna) czy umiejętności praktykowania wiary. Kluczem owocnej ewangelizacji i przygotowania do bierzmowania jest stworzenie środowiska wiary i budowanie osobistej relacji pomiędzy kandydatami a prowadzącymi, dlatego nie stosuje się indeksów.

§ 16

Przygotowanie do bierzmowania odbywa się w parafii własnej kandydata.

§ 17

Przygotowaniu kandydatów do bierzmowania towarzyszy formacja rodziców, obejmująca kilka spotkań o charakterze kerygmatyczno-katechetycznym.

§ 18

Dekanalny wizytator katechizacji wspiera i weryfikuje jakość przygotowania do bierzmowania w parafiach dekanatu pozostając w stałym kontakcie z Koordynatorem Diecezjalnym oraz Proboszczem.

ZAKOŃCZENIE

Oby we wszystkich parafiach naszej diecezji spełniły się słowa papieża Franciszka: „Radość Ewangelii napędza serce i całe życie tych, którzy spotykają się z Jezusem. Ci, którzy pozwalają, żeby ich zbawił, zostają wyzwoleni od grzechu, od smutku, od wewnętrznej pustki, od izolacji. Z Jezusem Chrystusem radość zawsze rodzi się i odradza” (*Evangelii gaudium* 1).

/-----/

† Roman Pindel
Biskup Bielsko-Żywiecki

/-----/

Ks. Czesław Chrząszcz
*Notariusz Kurii
Diecezji Bielsko-Żywieckiej*